

Бога, тя не е истинска вѣра, докато всѣки день изпадате въ обезсърдения, въ отчаяния, въ обезсмисляне на живота. Като вѣрвате въ Бога, кажете, какво ви е предала тази вѣра?

Мнозина изпадатъ въ друго заблуждение, като очакватъ да придобиятъ вѣра, знания въ онзи свѣтъ. За кой онзи свѣтъ говорите? Онзи свѣтъ е забавление, което хората сами сж измислили. Да очаквате на онзи свѣтъ, то е все едно да сте въ положението на слуга, чийто господарь казва: Ти ми работи сега добре, че идната година азъ ще ти дамъ 30,000 лв. Слугата дочаква тази година, но като дойде време да му се плати, господарьтъ започва да потрива ржцетъ си, да се извинява и казва: Идната година ще ти платя. И слугата все очаква да дойде идната година, дано господарьтъ му изпълни обещанието си. Не е лошо човѣкъ да вѣрва въ идната година, но въ дадения случай сегашната година струва повече отъ идната. Една основна идея, добре разбрана и приложена въ живота, струва повече, отколкото много велики идеи, неразбрани и неприложени. Разбраната идея служи за основа, върху която можемъ да градимъ нашето щастие. Нѣкой се оплаква, че е боленъ. Казвамъ: повѣрвай и ще оздравѣеш! Когато говоря на хората за Бога, тѣ казватъ: Ние сме болни, бедни, страдащи, помогни ни, нѣма какво да ни говоришъ за Господа. — И това може да стане, но при условие, вие първо да повѣрвате. Щомъ повѣрвате, то е все едно, че сте разбрали това, което ви говоря.

Сега, ще прекъсна мисълта си, както правятъ авторите на романитѣ, да приведа единъ примѣръ, който донѣкъде илюстрира, какво нѣщо е човѣкъ безъ устой въ живота. Този примѣръ купихъ съ пари, но не съмъ извадилъ заключението си, той не е завършенъ още. Преди десетъ години получихъ подарѣкъ една електрическа тенджерата, която не употребявахъ, нѣмахъ нужда отъ нея. Тѣзи дни ми дойде на умъ да направя опитъ съ нея, да видя, може ли да ми служи. Турихъ я на контакта, обаче, стана нѣкакво вътрешно изгаряне, и тя не можа да се нагрѣе. Причината за изгарянето ѝ се дължи на това, че азъ я поставихъ на електрически токъ отъ 220 волта, а тенджерата била пригодена за 150 волта. Като изгорѣ, азъ прибрахъ тенджерата настрана, ако се укаже нѣкакъвъ случай, да се поправи. Два-три деня следъ това, пристига единъ младъ господинъ отъ Пловдивъ, иска да ме види и казалъ, че много бърза. Азъ бѣхъ заетъ, но си помислихъ: ще го приема, да видя, защо бърза толкова много. Той веднага влѣзе въ стаята ми и започна